

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0052 van 14 maart 2012
in de zaak 1112/0249/SA/3/0219

In zake:

de heer ■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Roel VERACHTERT en Werner HAEX
kantoor houdende te 3670 Meeuwen-Gruitrode, Weg naar Ellikom 286
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 1 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg van 17 oktober 2011 waarbij aan het Agentschap voor Wegen en Verkeer de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken aan het kruispunt N 74 ■■■■ met ■■■■.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 maart 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Werner VANDIJK die loco advocaten Roel VERACHTERT en Werner HAEX verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Andy BEELEN die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 20 februari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de herinrichting van een lichtregelend kruispunt tot ongelijkvloerse kruising”* en de *“heraanleg en renovatie van de bestaande riolering en afwateringsgrachten langs de N74”*.

De aanvraag kadert in de actie ‘Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen’. Op de N74 wordt een brugconstructie gebouwd, terwijl de [REDACTED] onder het bestaande maaiveldniveau de N74 kruist in een open tunnelconstructie. Ten opzichte van de huidige situatie zakt de [REDACTED] ca. 3m tot onder het maaiveld en de N74 stijgt tot ca. 4,5m boven het maaiveld. Ter plaatse wordt de N74 heraangelegd als een 2x2 in asfalt met een 6m brede onverharde middenberm.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’, deels gelegen in bufferzone, deels gelegen in een gebied voor bestaande hoofdverkeerswegen en deels gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 maart 2009 tot en met 17 april 2009, worden 59 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, afdeling Limburg verleent op 26 februari 2009 een gunstig advies.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeleid verleent op 23 maart 2009 een gunstig advies.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 29 maart 2009 een gunstig advies.

Op 11 mei 2009 spreekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonhoven zich uit over de ingediende bezwaarschriften en verleent zij een ongunstig advies met de volgende motivering:

“
...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

Overwegende dat de argumenten van de ontwerpen in de bijgevoegde motiveringsnota niet kunnen bijgetreden worden na het opleggen van voorwaarden;

Overwegende dat door de vorm en de afmetingen van het project en door het samengaan met de percelen en de bebouwing in ruime omgeving, het vooropgestelde niet aanvaardbaar is na het opleggen van voorwaarden;

Overwegende dat het project enkel verenigbaar is met zijn omgeving mits een degelijke landschappelijke integratie wordt voorzien;

Overwegende dat de beplanting dient gerealiseerd binnen het plantseizoen tijdens of volgend op de ingebruikname van het project;

Algemene conclusie:

Overwegende dat uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming kan gebracht worden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, mits het opleggen van de nodige voorwaarden, alsook dat het voorgestelde ontwerp niet kadert in een goede plaatselijke ruimtelijke ordening en in zijn onmiddellijke omgeving.

...”

Op 23 juni 2009 verleent de verwerende partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor de aangevraagde werken.

Op 28 juli 2009 stelt de verzoekende partij tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Met een arrest van 23 september 2011 (nr. 215.301) vernietigt de Raad van State de stedenbouwkundige vergunning van 23 juni 2009.

Op 17 oktober 2011 beslist de verwerende partij na een nieuw onderzoek de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“
...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt in de eerste plaats het bieden van een verkeersveilige oplossing voor een kruispunt dat als gevaarlijk bekend staat. Door de ongelijkgrondse kruising te realiseren wordt een volstrekt verkeersveilige oplossing gecreëerd.

In de huidige situatie wordt de omgeving reeds gedomineerd door de grootschalige lijninfrastructuur N74, een primaire weg II uitgevoerd op een profiel van 2x2 rijvakken met middenberm en pechstroken. Het betrokken gebied is hierdoor niet meer onaangetast.

De oplossing past overigens in de streefbeeldstudie voor de primaire weg N74 Hasselt-Zonhoven waarin een beperking van het aantal kruisingen werd opgenomen om de doorstroming op deze ontsluitingsweg van gewestelijk eblang te kunnen garanderen en de verkeersveiligheid te bevorderen. Dit streefbeeld werd door de auditor van de Provinciale Auditcommissie van de provincie Limburg op 22 juni 2004 conform verklaard met de uitgangspunten van een duurzaam mobiliteitsbeleid. Ook het voorliggende project van de kruising ■■■ met N74 werd in de vorm van een start- en projectnota aan de Provinciale Auditcommissie van de provincie Limburg voorgelegd en door de auditor op respectievelijk 24 januari en 23 mei 2006 conform verklaard. Op te merken valt dat het gemeentebestuur van Zonhoven bij deze processen telkens gunstig advies gaf voor het voorgestelde project.

De N74 werd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen opgenomen als primaire weg II (ontsluiten op gewestelijk niveau); de [REDACTED] is een lokale weg. Het opheffen van de gelijkgrondse kruising pas in de visie van de Vlaamse overheid om de doorstroming op primaire wegen te garanderen door de aansluiting op lokale wegen zoveel mogelijk te beperken. De bereikbaarheid van de lokale weg wordt hierdoor op geen enkele manier in het gedrang gebracht zonder dat hiervoor grote omrijdbewegingen moeten worden gemaakt. De verbindende functie die de [REDACTED] biedt tussen de centra van Zolder en Zonhoven blijft volledig behouden. Het verkeer van de N74 kan nog steeds het centrum van Zonhoven bereiken vanaf de N74 via de kruispunten met de [REDACTED] en de [REDACTED]. Zolder blijft vanaf de N74 bereikbaar via de N72.

Het nemen van maatregelen tegen sluikverkeer op wegen die hiervoor niet geschikt zijn behoort tot de bevoegdheid van de gemeente Zonhoven.

De voorgestelde geluidsschermen zullen inderdaad enige visuele hinder ten opzichte van de omgeving veroorzaken. Deze hinder kan worden geminimaliseerd tot een aanvaardbaar niveau door keuze van de schermen (aangepast aan de omgeving, transparant) of door de aanplanting van een groenscherm op het talud van de N74 waarachter het geluidsscherm kan worden verborgen.

Door het voorzien van groenschermen op de taluds en het aanbrengen van geluidsschermen langs de N74 kan ten opzichte van de huidige woonkwaliteit een belangrijke verbetering worden gerealiseerd. De gestegen verkeersveiligheid op het betrokken wegvak zal bovendien leiden tot een hogere leefbaarheid in de onmiddellijke omgeving. Na heraanleg wordt bijgevolg een verkeersveiligere en meer kwalitatief openbaar domein verkregen.

...

Met een verzoekschrift van 28 juli 2009 vordert [REDACTED] bij de Raad van State de vernietiging van het besluit van 23 juni 2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer Limburg een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt toegekend voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken aan het kruispunt N74 [REDACTED] met [REDACTED] te [REDACTED], kadastraal bekend [REDACTED].

Met arrest nr. 215.301 van 23 september 2011 vernietigt de Raad van State de stedenbouwkundige vergunning van 23 juni 2009.

Bij de bespreking van de middelen wordt overwogen:

[...] Er moet worden vastgesteld dat de voormelde overwegingen vooral betrekking hebben op het mobiliteitsaspect en op het verkeersveilig karakter van het aangevraagde en niet zozeer op de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de plaatselijke omgeving. De enkele vaststelling dat "in de huidige situatie (...) de omgeving reeds gedomineerd wordt door de grootschalige lijninfrastructuur N74, een primaire weg II uitgevoerd op een profiel 2x2 rijvakken met middenberm en pechstroken" waardoor "(h)et betrokken gebied (...) niet meer onaangetast (is)", zonder enige verdere overwegingen met betrekking tot de vraag of het aangevraagde project, een tunnel-brugconstructie met geluidsschermen, wel kadert in de omgeving, getuigt niet van een beoordeling van het bezwaar van verzoekende partij. Immers, de verdere overwegingen hebben, vooreerst, enkel betrekking op de beoordeling van de visuele hinder van de geluidsschermen, zijnde een onderdeel van het gehele project waarop het bezwaar van de verzoeker betrekking heeft. Bovendien blijkt het voorzien van groenschermen op de taluds langs de N74

optioneel te zijn, aangezien er ook voor kan worden geopteerd om de geluidsschermen transparant uit te voeren.

Gelet op de voornoemde bastellen, moet worden geconcludeerd dat uit het geheel van de overwegingen van de bestreden beslissing, niet blijkt dat de vergunningsverlenende overheid het bezwaar van de verzoeker afdoende heeft beantwoord. [...]

Voortgaand op het arrest van de Raad van State wordt een nieuwe, correct gemotiveerde beslissing getroffen die tegemoet komt aan de door de Raad van State weerhouden gebreken.

Op te merken valt immers dat de verzoeker meerdere gebreken in de motivering aanhaalde, maar dat de Raad van State enkel het derde middel, met betrekking tot de motivering van bestuurshandelingen weerhoudt. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar mag er dan ook van uitgaan dat de bestreden beslissing voor het overige voldeed en verwijst dan ook naar deze hierboven overgenomen motivering, die zij inhoudelijk herneemt.

Bijkomende motivering van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de plaatselijke omgeving en waardoor het bezwaar van de verzoekende partij afdoende wordt beantwoord.

De brug/tunnelcombinatie is zeker geen unicum op het tracé van de N74. Nauwelijks 900m noordwaarts van het kruispunt met de [REDACTED] en eveneens op het grondgebied van de gemeente Zonhoven kruist ook de [REDACTED] op bijna identieke wijze op de N74. Ongelijkgrondse kruisingen en geluidsschermen vormen ook op andere plaatsen in Vlaanderen op wegen met een vergelijkbare functie en intensiteiten een vertrouwd, verwacht en uit hoofde van het openbaar belang noodzakelijk wegbeeld. Ze zorgen er bovendien voor dat de verkeersveiligheid, de leefbaarheid en de woonkwaliteit in de onmiddellijke omgeving van dergelijke infrastructuur sterk verbeteren.

De verhoging van de N74 met de brug over de [REDACTED] verloopt via een curve die van niets oploopt tot een maximale hoogte van 3.90m en daarna terug op niets uitloopt. De totale lengte van de curven bedraagt 475m. De geluidswanden van 4m hoogte volgens deze curve, alsook de streekeigen struweelbeplanting die op de taluds van deze brug/tunnel combinatie worden voorzien. Deze struweelbeplanting zal de geluidsschermen in hoogte en breedte volledig verbergen, en zullen in de toekomst qua hoogte worden getopt om niet hoger uit te groeien dan de schermen zelf. De geluidspanelen op het brugsegment over de [REDACTED] zullen in transparante materialen worden uitgevoerd waardoor het profiel van de brug/tunnelcombinatie behoorlijk wordt beperkt. Op die manier worden de taluds, de brug/tunnelcombinatie en de geluidsschermen optimaal geïntegreerd in de onmiddellijke omgeving, zoals ook blijkt uit de schets van de toekomstige situatie als bijlage.

De hoogte van de brug/tunnelcombinatie overschrijft nergens de hoogte van de aanwezige bebouwing, die in de vier kwadranten van het kruispunt aanwezig is. De nieuwe infrastructuur zal bijgevolg ook door deze bebouwing aan het zicht worden onttrokken en zal, mede door de hierboven geschetste maatregelen, zeker niet meer dan dit in de bestaande situatie al het geval is, als een visuele scheiding of muur worden ervaren.

Zoals op de bijgevoegde foto's duidelijk merkbaar is, zal de totale hoogte van de brug/tunnelconstructie ook lager zijn dan de huidige beplanting in verschillende tuinen en percelen langs het wegvak. De begroeiing bereikt hier hoogtes van 10 tot 12 meter, hetgeen op de foto's kan worden afgeleid door een vergelijking tussen de begroeiing en de 12m hoge verlichtingspylonen langs de N74. Ook hieruit kan worden afgeleid dat de nieuwe infrastructuur op een aanvaardbare manier geïntegreerd wordt in de onmiddellijke omgeving.

Bijgevolg oordeelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat mits het opleggen van voorwaarden met betrekking tot de aanplanting van groenvoorzieningen op de taluds en het plaatsen van transparante geluidsschermen op het brugsegment van de N74 over de [REDACTED] de inpassing van de gevraagde brug/tunnelcombinatie in de onmiddellijke omgeving ruimtelijk aanvaardbaar is en dat het bezwaar van de heer [REDACTED] afdoende werd beantwoord.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- 1. De landschappelijke integratie van brug/tunnelcombinatie dient optimaal te worden verzekerd door de keuze voor transparante schermen op het brugsegment over de [REDACTED] in combinatie door de aanplanting van een streekeigen groenblijvende beplanting op het talud als zichtbuffer voor de geluidsschermen zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage;*
- 2. De voorziene aanplantingen dienen uiterlijk het plantseizoen volgend op de beëindiging van de werken te worden uitgevoerd en in stand gehouden;*
- 3. Ter hoogte van de handelszaak [REDACTED] kunnen de parkeerplaatsen en de toegangsweg voor leveringen na uitvoering van de werken opnieuw worden aangelegd door ter plaatse gebruik te maken van geperforeerde infiltratiebuizen en de parking en toegangsweg heraan te leggen in waterdoorlatende materialen*

...

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing heeft ook de vzw [REDACTED], met een aangetekende brief van 1 december 2011, een vordering tot schorsing en vernietiging ingesteld. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0248/SA/3/0218.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij als derde niet betekend. Zij kon er pas kennis van nemen door de aanplakking ervan op het terrein.

De Raad stelt vast dat noch in de stukken van de verzoekende partij, noch in het administratief dossier gegevens terug te vinden zijn met betrekking tot de datum waarop de aanplakking van de bestreden beslissing is gebeurd.

Uit het administratief dossier blijkt wel dat de verwerende partij de bestreden beslissing van 17 oktober 2011 nog dezelfde dag met een aangetekende brief aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg ter kennis heeft gebracht.

De in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO bedoelde termijn van tien dagen, waarbinnen de aanvrager tot aanplakking dient over te gaan, kon derhalve ten vroegste een aanvang nemen op 18 oktober 2011.

Rekening houdende met deze gegevens dient in ieder geval gesteld te worden dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 1 december 2011, alleszins tijdig is conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij meent over het rechtens vereiste belang te beschikken aangezien zij bewoner en eigenaar is van een woning die onmiddellijk paalt aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij aangezien zij niet zou aantonen eigenaar te zijn van het perceel aan de [REDACTED] te Zonhoven en er woonachtig te zijn. Nog volgens de verwerende partij blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken bovendien dat op het betrokken adres een boekhoudkantoor gevestigd is, wat het eventueel persoonlijk belang van de verzoekende partij in vraag stelt.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de

vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

Uit stuk 12 (5/9) van het administratieve dossier blijkt dat de verzoekende partij eigenaar is van een pand gelegen op een perceel dat grenst aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. In het vermelde pand is tevens het boekhoudkantoor van de verzoekende partij gevestigd.

De Raad merkt echter op dat de verzoekende partij in het licht van het voorgaande niet kan bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

3.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij, als eigenaar en bewoner van het naburige perceel, voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Hoewel summier omschreven, weerhoudt de Raad het nadeel betreffende de aantasting van de levenskwaliteit. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

Het door de verzoekende partij opgesomde mogelijk nadeel is voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie van de verwerende partij kan niet worden aangenomen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het zal voor de Raad duidelijk zijn dat het aangevraagde betrekking heeft op een zeer omvangrijk en ingrijpend werk dat de levenskwaliteit van meerdere omwonenden en vooral van de onmiddellijke aanpalende eigenaars zoals verzoeker zeer ingrijpend aangetast en uiteraard onmogelijk terug te draaien zal zijn na een latere nietigverklaring, gezien hiervoor zeer omvangrijke overheidsmiddelen moeten gemobiliseerd worden en zullen besteed zijn op een ogenblik dat de werken zijn uitgevoerd.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing naar voorwerp identiek is aan de vroegere beslissing van 22.06.2009 en dat verzoeker tegen die beslissing destijds enkel een annulatieberoep heeft ingesteld bij de Raad van State.

Dit is op zich reeds een aanduiding dat verzoeker erkent dat de bestreden beslissing hem geen MTHEN berokkent. Naar mening van verweerster wil verzoeker vnl. de werken blokkeren en het huidige lichtengeregeld kruispunt behouden ter vrijwaring van de economische belangen van zijn boekhoudkantoor...

De verzoekende partij betreft verder geen enkel stuk bij de uiteenzetting van het beweerde MTHEN. Hij laat dan ook na om Uw Raad een concreet beeld te geven van de huidige inrichting van haar eigendom en van de oriëntatie naar de werken die het voorwerp van de bestreden beslissing uitmaken.

Het feit dat het dossier zelfs een bezwaarschrift bevat waaruit blijkt dat de [REDACTED] een boekhoudkantoor [REDACTED] bvba (thans [REDACTED] bvba) is gevestigd vergroot de onduidelijkheid over een ev. persoonlijk nadeel in hoofde van verzoeker nog in bijkomende mate (zie stuk 15, bezwaar 47). In dit bezwaar wordt bovendien expliciet aangegeven dat het boekhoudkantoor alleszins gans het gelijkvloers van het gebouw aan de [REDACTED] betreft via een huurovereenkomst met verzoeker (zie ...). Het is derhalve zelfs onduidelijk of verzoeker [REDACTED] zelfs maar effectief ter plaatse woont en m.a.w. of er wel sprake kan zijn van een wijziging van zijn “leefklimaat”. Luchtfoto’s wijzen trouwens uit dat er zich op het perceel van verzoeker verschillende bomen en struikgewassen bevinden die het zicht vanuit de woning op de N74 zo niet onmogelijk maken toch alleszins sterk belemmeren (...). Van een ernstig persoonlijk visueel nadeel ten gevolge van de werken is dan ook geen sprake.

Bij de bewijslevering van het MTHEN moet de verzoeker tenslotte ook rekening houden met de vergunningsvoorwaarden en het is in concreto ondanks die voorwaarden dat het bestaan van het MTHEN moet worden bewezen (...)

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*

2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dient de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partij haalt aan dat *“het voor de Raad duidelijk [zal] zijn dat het aangevraagde betrekking heeft op een zeer omvangrijk en ingrijpend werk dat de levenskwaliteit van meerdere omwonenden en vooral van de onmiddellijk aanpalende eigenaars zeer ingrijpend aantast”*, maar brengt geen enkel dienstig stuk bij om de ernst hiervan aan te tonen.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen, wordt de Raad echter niet verondersteld, ook niet ambtshalve, om het volledige verzoekschrift uit te pluizen ten einde in voorkomend geval het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij vast te stellen.

Aangezien de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad zouden toelaten de aard, de omvang, de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel dat de verzoekende partij middels haar vordering tot schorsing wenst te voorkomen, daadwerkelijk te onderzoeken en te beoordelen, dient het nadeel als niet ernstig en bijgevolg evenmin als moeilijk te herstellen te worden afgewezen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0249/SA/1/0219.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER